

Lov; idet de ere fastsatte gennem Bevilling paa Finansloven, og jeg er selvsølgelig ligesledes enig med ham i, at man derimod ikke kan sige det samme om Telefonanlægene. Der har Ministeriet i sin Motivering fort og godt udtalt, at man ønskede at tage et eller andet Beløb for Benyttelsen af Telefonen paa den paagældende Strækning, men dermed har det ikke været Meningen, at man vilde binde sig til at tage dette Beløb i al Fremtid, eller indtil man kunde naa en ny Overenskomst med Rigsdagen derom, saa at man ved enhver Forandring af disse ikke saa Takster, hvorom der her er Tale, skulde søge en Afgørelse hos Rigsdagen. I saadanne Spørgsmaal maa man betragte sig som frit stillet, saaledes at Taksterne i Fremtiden fastsættes i Ministeriet, indtil vi saa dette Forhold lovordnet. Dertil kan der ganske sikkert være en Trang, men paa den anden Side tror jeg, det vil erkendes, at Telefonvirksomheden endnu er saa ny herhjemme, at det kan være ønskeligt at erhverve nogen Erfaring, inden man gaar til at fastsætte Taksterne ved Lov. Den ærede Ordfører nævner, hvorledes Forholdene nylig ere blevne ordnede i Norge. Det forekommer mig, at den Takst, man der er kommen til, for det første er meget lav; idet man begynder med 10 Ore og dernæst ogsaa temmelig ubekvem, idet der er en hel Skala af Takster efter de forskellige Afstande, hvilket let vil lede til, at Taksterne blive forskellige paa Afstande, der i alt Fald for deres Bevidsthed, der skulle bruge Telefonen, omtrent kommer ud paa et. Hermed er jeg færdig med Undringsforslagene til Kap. I, og jeg skal kun efter den Anledning, som den ærede Ordfører har givet mig, sige et Par Ord om Statstelefonens Forhold til de concessionsrede Selskaber i Fremtiden. Den ærede Ordfører nævner her, at der let kunde opstaa en hel Del Spørgsmaal om deres gensidige Forhold, hvis Løsning kunde frembyde adskillige Vanstueligheder, og man havde derfor i Udvalget tænkt sig Muligheden af, at Regeringen vilde nedsette en Kommission, hvis Opgave det kunde være at træde mæglende og raadgivende til ved Ordningen af disse Spørgsmaal. Man kunde ogsaa som Faktorer i denne Kommission anvende den Formand og tillige de Medlemmer, som Ministeriet satte ind i Burderingskommissionen. Den ærede Ordfører søjede hertil, at det dog ikke paa nogen Maade havde været Udvalgets Tanke, at der derigennem skulde oprettes ny Embeder. Jeg kan i et og alt slutte mig til denne Udtalelse fra den ærede Ordfører. Jeg tror, at en saadan raadgivende og mæglende Kommission vil kunne

gøre megen Gavn, og falder det i min Lod at føre denne Lov ud i Livet, er jeg overbevist om, at jeg vil søge Hjælp netop hos en saadan Kommission. Jeg anser det ogsaa for heldigt, at man ikke har søgt at give denne Kommission en i Loven grundet Eksistens. Det vilde være overordentlig vanskeligt at affatte Bestemmelse om, hvorledes en saadan Kommission skulde sammensættes, og da Kommissionens Ret til at virke i Grunden er betinget af, at den kan virke paa en saadan Maade, at den mødes med Tillid ikke blot fra Ministeriets Side, men ogsaa fra de paagældende Selskabers Side, skulde den egentlig ikke heller have nogen i Loven grundet Ret til at eksistere; hvis det viser sig, at denne Tillid ikke kan bibeholdes, er Kommissionens Eksistensberettigelse dermed ophørt, og den skal ogsaa kunne ophæves, uden at man dertil skal behøve at søge særlig Lovhjemmel. — Jeg gaar dernæst over til Bestemmelserne i II. Kapitel, der giver Statens Telegrafvæsen Føje til under visse nærmere Betingelser og Begrænsninger at foretage Ekspropriation for at kunne fremme Telegraf og Telefonanlæg. Det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) har som Medlem af Udvalget særlig udtalt sin Betænkelighed ved at gaa til Bestemmelser som de her omhandlede. Det ærede Medlem mener ikke, at man behøver saadanne Bestemmelser, idet man nu i lang Tid er kommen ud af det, uden at have nogen Ekspropriationsret paa dette Omraade, og derfor kunde man ogsaa gøre det i Fremtiden. Det er rigtigt, at Staten i en lang Aarrække har hjulpet sig igennem uden at have nogen Ekspropriationsret, dog ikke paa en saadan Maade, at man har undgaaet at møde Vanstueligheder. Dem har man haft adskillige af, som man er gaaet uden om, og der har været enkelte, hvor man har maattet arbejde ikke saa lidt for at komme uden om dem. En enkelt Kommune har saaledes gjort Forsøg paa at betinge Afgørelsen af Ret for Statstelegrafer til at lægge Ledninger i offentlige Gader af en Afgift til Kommunen, og lignende. Disse ere komne frem andetsteds. Men naar det nu er gaaet, som det er, tror jeg, at man fra alle Sider maatte kunne enes om at sige, at det er højt forbausende, at man har kunnet komme saaledes igennem; at slutte deraf, at saa maa man ogsaa kunne komme igennem paa samme Maade hele den følgende Tid, tror jeg ikke er berettiget. Allerede dette, at Antallet af Telegrafer og Telefoner er vokset meget betydeligt i den forløbne Aarrække, vil jo medføre, at Vanstuelighederne ved at anlægge ny Telegrafer